

Marie Terezie s některými ze svých dětí

Když konečně nastal tolik potřebný mír, Marie Terezie se rozhodla pod vlivem svých učených rádců zavádět rozsáhlé reformy. Ty měly posílit postavení habsburské monarchie v rámci Evropy, ale také zlepšit život poddaných. Proto se hovoří o takzvaném osvícenském absolutismu. Jednotlivá nařízení se týkala například státní správy, soudnictví, vojenství, finanční sféry nebo školství. Za panování Marie Terezie byl například zaveden jednotný systém měr a vah, nařízena povinná školní docházka pro děti od šesti do dvanácti let nebo vydán zákaz mučení lidí při výslechu.

Marie Terezie vystupovala tvrdě proti Židům. V roce 1744 vydala kvůli jejich údajné spolupráci s Prusky nařízení, kterým je vypověděla z Českého království. O čtyři roky později ho sice odvolala, ale aby bylo jasné, o koho jde, Židé museli nosit viditelné označení žlutou barvou.

Marie Terezie měla za manžela Františka I. Lotrinského, císaře Svaté říše římské národa německého, kterému láskyplně říkala „Myšáček“. On jí zase „Rézička“ a dohromady se jim narodilo 16 dětí. Také František podporoval rozvoj hospodářství. Zakládal třeba textilní manufaktury (velké dílny, kde pracovalo více lidí), rozvíjel chov hovězího dobytka a ovcí nebo pěstoval nové odrůdy ovocných stromů. Po smrti Františka Lotrinského se spoluvládcem Marie Terezie stal její nejstarší syn Josef.